

IN EN OM

het Humanistisch Verbond

MEDEDELINGEN VOOR DE LEDEN

No. 1

ZOMERPLANNEN

Misschien hebt u zich al wel verdiept in uw vakantieplannen, misschien ook niet; dat kan van allerlei omstandigheden afhangen en zeker ook van de „aard van het beestje“, als we het zo oneerbiedig mogen uitdrukken.

Maar mogen wij u aanbevelen de plannen uit de humanistische hoek, die gelukkig geen hoek is!, eens in uw overwegingen te betrekken?

In 1947 werd omstreeks deze tijd het eerste humanistische kamp aangekondigd: nu, tien jaar later, worden er tien kampen georganiseerd door of onder auspiciën van een speciale Commissie Buitenwerk van het Humanistisch Verbond en nemen jaarlijks honderden leden en niet-leden deel aan ons kampwerk.

Ter viering van ons „jubileum“ leek het ons aantrekkelijk over elk type kamp eens een verslagje te publiceren van een ex-deelnemer of leider, waaruit iets van de sfeer en stijl te proeven zou moeten zijn, waarin dit werk geschiedt. U treft hieronder een aantal meer of minder zakelijke, geestige of poëtische stukjes aan, waarin niets is gewijzigd van redactiewege, om het persoonlijk karakter ervan niet verloren te doen gaan. Maar zover reeds vaststaand, werden hier en daar enige gegevens toegevoegd over het komende seizoen.

In februari wordt het volledige programma gepubliceerd.

De familiekampen van het H.V.

Heeft u ook wel eens met uw kinderen gekampeerd terwijl het dagen achtereen regende? Vreselijk! Nat, koud, klieverig en doodmoe vlucht je naar huis. Of met regenweer in een pension gezeten? Haast nog erger! Eindeloze dagen met zeurende, ruzie makende kinderen en 's avonds uit verveling en doodmoe maar vroeg onder de wol! En dan tegen de volgende zomer maar weer eindeloos wikken en wegen waar je nu weer eens zult gaan zitten verregenen.

Voor ons bestaan die problemen niet meer! Want wij weten dat er, zelfs in Holland, een manier is om de zomervakantie zo te besteden, dat je je van te voren geen enkele zorg over het weer behoeft te maken. En dat is, als je besluit één of meer weken door te brengen in de familiekampen op de Ark van het Humanistisch Verbond te Nunspeet.

Natuurlijk is het heerlijk als je daar mooi weer treft, want wat wordt er dan niet enorm genoten van de wandel- en fietstochten; de uitstapjes naar Elburg, Zuiderzeewerken of Hoge Veluwe; de speurtochten en het volleyballen, de nachtwandelingen en de vroege ochtendjachten op herten en zwijnen! En denkt u zich eens even in, wat een ongekend genot het vooral voor de moeders is dat ze dit alles zonder een enkele zorg mee kunnen maken, want ze weten dat in die tijd ook de kinderen zich kostelijk vermaken onder toegewijde leiding. Het is

haast niet te geloven en we kunnen het nooit genoeg waarderen, maar ieder jaar zijn er weer echtparen met een paar hulpen bereid hun vakantie te geven, om voor onze kinderen te zorgen opdat wij een ongestoorde vakantierust kunnen genieten. Geen zorgen dus over de kinderen! De kleintjes wandelen en graven en bouwen zandkastelen, de groteren maken kompaswandelingen, speurtochten, zoeken paddestoelen, bosbessen en stenen, bakken stokbrood, gaan naar de markt, enz. enz. Wij hebben alleen maar te genieten van hun enthousiaste verhalen als we van onze dag vol prettige belevenissen thuiskomen.

Stokbrood bakken

En treft u regenweer, dan zult u toch aan het eind van de week het woord pech niet willen horen; want in zo'n week blijkt pas goed het grote verschil

met een gewoon pension. Vanaf de eerste avond, de kennismakingsavond, vorm je één grote, gezellige familie, en wat wordt er zo'n week dan niet afgepraat en gelachen, gediscussieerd, geschaakt, gebiljart en gemusiceerd! Of je kruipt gezellig in een hoekje met een boek, want dat kan allemaal, omdat je kinderen weer de hele dag aangenaam en nuttig bezig gehouden worden: met plakken en knippen, met houtsnijden en stenen beschilderen, lampionnen maken voor de bonte avond, enz., enz.

En dan heb ik het nog niet eens gehad over alles wat u 's avonds opgediend krijgt, en daar bedoel ik niet de maaltijden mee, hoewel die op zichzelf al het logeren op de Ark de moeite waard maken. U moet wel een beetje tegen leven kunnen, want het is af en toe wel eens wat lawaaiig in de eetzaal met al die grote en kleine mensen bij elkaar. Maar daar zit maar één ding op: stort met royale hand in het BOUWFONDS, dan komt er vast eens een aparte kindereetzaal!

Neen, met wat u 's avonds opgediend krijgt, bedoel ik: de lezingen en filmvoorstellingen, de discussieavonden, waar je stof genoeg opdoet om de rest van de week niet over uitgepraat te raken met je kampgenoten. En de gezellige kunstavonden, meest met een kleine k, natuurlijk, maar onder zo'n 30 à 40 gasten zijn er toch altijd wel een paar die wat goeds kunnen brengen: zang en voordracht, piano, fluit, klarinet en hobo. De prachtige dia's van de Ark en omgeving, verdienen zeker wel de grote K!

En tot slot de bonte kindermiddag en de bonte grote-mensen-avond! Een onvergetelijke middag voor de kinderen, met als slot de lampionoptocht door het bos met de zelfgemaakte lampionnen. En voor de ouderen een avond waaraan je maanden later nog niet terug kunt denken zonder weer in de lach te schieten.

En ook onder deze avonden behoeft u zich geen zorgen te maken of uw kinderen wel rustig slapen, want zelfs dan neemt de kinderleiding die zorgen nog van u over, en gaat geregeld alle kamers langs en waarschuwt u als er iets niet in orde is!

En meer vertel ik er u beslist niet van, want anders zie ik aankomen dat er voor de volgende zomer zoveel aanvragen komen dat er voor ons geen plaats meer is, en wat moeten we dan in dit natte landje?

Mevr. Bongers-Heroma

Er worden drie familiekampen gehouden in de Ark te Nunspeet van 20 juli tot 10 augustus. Deelnemers boven 10 jaar betalen f 46,- van 5 t/m 10 f 36,- en daaronder f 26,-. Aanmelden bij de Ark.

De Humanistische Jongerengemeenschap

Houffalize was een aardig rustig plaatsje aan de bovenloop van de Ourthe. Niet dat het er nu niet meer is, maar sinds de eerste week van augustus 1956 is het woord rustig uit de folders verdwenen. Dat was de week van het traditionele HJG-zomerkamp.

De ontvangst bleek goed georganiseerd. Men had de enige zomergast tot dan toe, „Regen” geheten, afgepoeierd, en hij bleef weg, tot vrijdagmiddag althans. Dat het kampterrein in een moeras was veranderd, was waarschijnlijk aan zijn al te overhaast vertrek te danken. Maar ook een garage, en zelfs onze eigen bus kunnen goed als slaapplaats fungeren.

Als nieuw terrein was een bergwei gevonden. Een bergwei is eigenlijk meer berg dan wei. Al naar gelang de plaatsing van de tent rol je dan 's nachts of in de hoek, of eruit. Het prachtige vergezicht – ook bij maanlicht – is in zulke gevallen een voldoende troost.

Sfeer is een ondefinieerbaar begrip, men kan slechts zeggen: Een kamp zonder kampsfeer is geen kamp, en dit was wel een kamp. Er was zang en muziek, improvisatie, toneel en cabaret, en zij tellen als uiterlijke kenmerken wel mee, doch eigenlijk zeggen ze niets. Hier geldt het: „je had er bij geweest moeten zijn!”

De natuur heeft een machtige invloed op de mens. Zoveel bomen bij elkaar nodigen niet alleen tot tochten (als ech-

te „trappers” trokken we zelfs kilometers op de spoorbaan het binnenland in), maar ook tot het opzetten van meer bomen (onderwerp: „automatisering”). Vrijdags wilden de bomen ons wat terug doen en wovon hartelijk naar ons, met hun kruinen zelfs. Dat bleek later een wervelstorm te zijn geweest, en als die nu eens recht over het kamp was gegaan in plaats van... Maar ook zonder die „als” begon de grote tent verdacht vriendelijk terug te groeten en was het liefst hun in de kruinen gevlogen. De H.J.G. is echter een club van gewicht, en met dit volle gewicht hielden we de tent van zijn ontrouwe voornemen af.

Schade: een grote lekkere pot soep. (Alsof er buiten al niet genoeg nattigheid viel.)

Zondagmorgen was het pyjampaparafe. Kees, nog half slapende, werd er aan herinnerd, dat er weer een jaar voor hem was vergleden. Dit matineuze feest was tevens de finale, want hoewel de bus, die ons weer naar het kille Holland terug zou brengen, door pech veel te laat was, de dagen van het H.J.G.-zomerkamp waren geteld.

Wim Wiegman

In 1957 wordt het kamp natuurlijk wéér in Houffalize gehouden. Leeftijd: 18-30 jaar. Week: 3-10 augustus, prijs plm f 32,-.

De Studenten Vereniging op Humanistische grondslag

De S.V.H.G.-kampen zijn bedoeld voor middelbare en mulo schoolieren, niet omdat de S.V.H.G. een vooroordeel heeft tegen minder bevoorrechte jongeren, maar omdat de praktijk uitwijst, dat de studentenleiders doorgaans niet in staat zijn om tot een werkelijk contact met deze laatsten te komen.

Het zijn kleine kampen, maximaal twintig deelnemers. De kampleiding doet haar best zo onopvallend mogelijk alomtegenwoordig te zijn, om alles en iedereen ongemerkt in het rechte spoor, bezig en aan het eten te houden. Er wordt zo min mogelijk gecommun-

deerd: de leiding probeert de deelnemers ervan te doordringen, dat ze zelf de verantwoordelijkheid voor hun doen en laten moeten kunnen dragen. Waar nodig, grijpt de leiding natuurlijk wel in: ze is immers ook nog verantwoording aan de ouders schuldig. Blijkbaar bevalt dit systeem ouders en deelnemers wel: klachten hebben we nog nooit ontvangen, wel enthousiaste brieven. Veel deelnemers gaan verscheidene jaren achtereen mee.

Wat we also doen in een week? Allereerst veel spelen; balspelen en speurtochten, waarbij terdege op de omgeving gelet moet worden. En dan de

Wie nóóit in een kinderkamp geweest is Met z'n vrijheid in een band, Waar een kind, dat eerst bedeesd is, Zich ontpopt als leuke kwant, Waar de kleinen en de groten Sámengaan bij menig spel En – ondanks veel kleine ruzies – Groeien tot een heerlijk stel, Waar de leiding zich beijvert De kinderijver te doorzien En onopvallend óm te vormen Opdat die de geméenschap dien' Waar de kinderen uit de steden Opengaan voor al wat leeft En de meest brutale rakker Tere zorg voor plantjes heeft, Waar het Grote Avontuur lokt Als de speurtocht wordt gemaakt En waar iedereen aan tafel Van óngekende eetlust blaakt, Waar het stokbrood-bakken altijd Een der hoogtepunten blijkt En een ieder met glánsogen In het vonkend kampvuur kijkt, Wie nóóit in een kinderkamp geweest is En dus geen Bonte Avond zag, Die weet niet wat een kinderféést is Waar ieder kind ook meedóen mag!

C. Polderman

Het kinderkamp is voor jongens en meisjes bedoeld van 7 t/m 12 jaar en wordt gehouden van 27 juli tot 3 augustus in kamphuis „De Korenbloem” te Elspeek. Prijs f 36,-. Aanmelden bij „De Ark” te Nunspeek.

Het Jeugd kamp van het Humanistisch Verbond

Over dit kamp kunnen we kort zijn, omdat het iets nieuws is. Voor de tot nu toe „vergeten groep” van 13 tot en met 15-jarigen wordt in dezelfde week als het kinderkamp en eveneens te Elspeek een tentenkamp georganiseerd.

Dit zal een kampje voor plm. twintig jongeren worden, onder leiding van een echtpaar staan en... goedkoop zijn! Méér gegevens volgende maand.

fietstochten, om wat van de omgeving te zien of om er bezienswaardigheden te bekijken. Aan het einde van de week kunnen ook degenen die nog nooit gekampeerd hebben, een tent opzetten en een primus aansteken. En niet te vergeten pannekoeken bakken!

Ongemerkt wordt soms tijdens een wandeling of 's avonds in het kamp aan het gesprek een meer serieuze wending gegeven. De leiding poogt de onderwerpen, die ter sprake komen, van verschillende zijden te belichten om de deelnemers te leren kritischer te denken en niet alles klakkeloos te aanvaarden.

De kampen blijven echter in de eerste plaats vakantie kampen.

Mej. J. M. Hollaar

DENKT U AAN ONS NIEUWE ADRES?

—> OUDEGRACHT 152 - UTRECHT

Al 5 jaar lang organiseert de H.J.B. ieder jaar één of meer zomerkampen. En bijna allemaal zijn ze geslaagd. Vooral het laatste jaar waren de kampen weer goed!

Hoe komt het, dat bijna altijd iedereen enthousiast uit deze kampen terug komt? Komt het door het mooie weer? Kom, kom, we weten wel beter. Komt het misschien door de mooie omgeving? Misschien. Maar ik geloof dat het meer komt door de speciale H.J.B.-sfeer, die in ieder goed kamp aanwezig is.

Wat is dat precies, die H.J.B.-sfeer? Het is iets, dat moeilijk te definiëren is. Je proeft hem uit de grappige opmerkingen van een heel speciale humor. Je bespeurt hem in de boeiende vurige discussies. Je ziet hem in het enthousiasme, dat van elke wandeling een feest maakt. Maar je kunt hem bijna grijpen tijdens de maaltijden. Dit is geen definitie, ik weet het wel, maar ieder, die in een goed H.J.B.-kamp is geweest, weet wat ik bedoel.

Er wordt in een H.J.B.-kamp ontzettend veel gelachen en ontzettend veel geluierd. Maar zijn ze daarom waardeeloos, die H.J.B.-kampen? Welnee! Ten eerste is lachen erg gezond en luieren in de vakantie ook. Maar bovendien: we lachen en luieren niet alleen! We discussiëren en luisteren naar inleiders. We zwemmen en volleyballen. We maken wandelingen en fietstochten, en soms een dorpentocht, wat inhoudt, dat we in groepjes van een man of zes een enquête en opinieonderzoek houden. En we doen nog een heleboel meer, zodat we veel geleerd hebben als we thuis komen. Je kunt in een H.J.B.-kamp bijvoorbeeld kamperen leren. Als je keukencorvee hebt. Of als je van de materiaalcommissaris de touwtjes van je tent moet ontspannen. Of als je bij het zwakke licht van een stormlantaarn uit moet kleden.

Wanneer nu zo'n kamp zijn einde nadert, en wanneer je 's avonds met zijn allen bij het kampvuur zit en niets anders hoort dan het knetteren van vlammen, het geruis van de bomen of van

Testamentaire Beschikking

Degenen die het Humanistisch Verbond willen gedenken bij testamentaire beschikking, verzoeken wij daartoe de volgende vorm te kiezen:

'Ik vermaak aan het Humanistisch Verbond te Utrecht de som van uit te keren binnen maanden na mijn overlijden, vrij van alle kosten en rechten'.

Filosofische diskussierubriek

Het wetenschappelijke wereldbeeld

Naar aanleiding van het artikel van de heer De Tempe heb ik in hoofdzaak weer twijfel te uiten en vragen te stellen. Ik trek de resultaten en het voortschrijden van de natuurwetenschappen niet in twijfel, mijn vragen gelden de grenzen van de wetenschap en van wetenschappelijke methode. Het komt mij voor, dat die grenzen voor humanisten tamelijk verschillend liggen.

Van prof. Minnaert heb ik enige voordrachten gehoord en er ook van genoten. Toch lieten mij enkele punten, speciaal bij de beantwoording van vragen, onbevredigd.

Het indrukwekkende van de kosmos is, volgens prof. M., dat overal dezelfde natuurwetten gelden; alles is er aan onderworpen.

Op een vraag, hoe het gesteld is met de kausaliteitswet, zei prof. M. (doelende op de onzekerheidsrelaties van Heisenberg), dat weliswaar in het binnenste van het atoom deze wet niet schijnt op te gaan, maar dat bij grotere eenheden deze wet geldt, en dat ten aanzien van het atoom *waarschijnlijk ook nog wel eens zal blijken, dat dit geen uitzondering vormt.*

Hier wordt dus een verwachting in een bepaalde richting uitgesproken, waarin, naar het mij voorkomt, een zekere voorkeur aan de dag treedt.

Met de beide alinea's midden in dr. De Tempe's artikel over het gezichtspunt der eenheid met de daarin opdoemende vraag, of bij de termen materialisme en spiritualisme niet sprake zou kunnen zijn van twee aspecten van dezelfde werkelijkheid, zou ik geheel kunnen instemmen.

Nu zijn mijn vragen maar: Geniet het eerste aspect niet allerwege de voorkeur? Licht het niet voor de hand, dat een met betrekking tot het tweede aspect te ontwikkelen methode voor het zich absoluut stellende eerste aspect een onding, een blunder, een ontsporing moet zijn?

Dat de natuurwetenschappelijke methode geldt voor de anorganische wereld, is geen punt van meningsverschil. Maar het wil er bij mij al niet in, dat men het organische recht doet weder-
varen, dat men er vat op krijgt, dat men het werkelijk begrijpt door het met een methode te benaderen, die begint, beginnen moet, met de gegevens uit te zeven, het organische te elimineren.

Verdraagt het organische de toepassing van een dergelijke methode wel zodanig, dat dan ook in de menselijke geest het juiste begrip daarvan ontstaat? Is de methode irrelevant voor de aard van het objekt?

Goethe greep daarom welbewust naar een andere procedure; hij kon met zijn plastisch begrip van het organische werken als met een wetenschappelijke hypothese; hij kwam op deze wijze tot geldige resultaten – ook tot verkeerde uitkomsten – zoals alle wetenschap. Voor een dergelijk begrip moet de geest anders en intensiever werken dan voor het begrijpen van een anorganische natuurwet, maar is de methode daarom niet voor ontwikkeling vatbaar?

de branding, dan besef je wat de mensen, die dit niet kennen, missen.

Erik van Praag

Om niet te missen dus in 1957, jongeren van 15-22 jaar! Volgende maand nadere bijzonderheden.

Wat de nog niet opgeloste problemen betreft, deel ik met dr. De Tempe de hoopvolle verwachting, dat ons inzicht zal toenemen. Alleen heb ik de neiging in die verwachting wel eens een andere kant uit te zien.

Zijn de verwachtingen, de uitgangspunten, de formuleringen van de natuurwetenschap werkelijk altijd zo objectief en voorzichtig? Neemt men daarbij niet vaak reeds een houding aan?

Uitgaande van de door dr. De Tempe genoemde beide aspecten kan men verschillende formuleren, b.v. wat betreft het beginsel der traagheid:

a) Een lichaam kan niet uit zichzelf zijn bewegingstoestand veranderen.

b) Een lichaam, dat niet uit zichzelf zijn bewegingstoestand kan veranderen, noemen wij een anorganisch lichaam.

Of ten aanzien van het ontstaan van het leven:

a) In de materie zien wij op een gegeven moment het leven ontstaan.

b) De materie schijnt op een gegeven moment de geschiktheid te bezitten om te dienen tot een zintuiglijk waarneembare manifestatie van leven.

Neemt men de voor de anorganische natuur geldende formuleringen als maatstaf, dan komt mij dat niet objectief voor, maar tendentieus.

Toevallig lees ik in het tijdschrift voor Maatschappelijk Werk van 20 juni j.l. in een artikel van dr. A. Poslavsky, psychiater te Utrecht: „Misverstanden om de psychoanalyse”, o.a.: „...men kan geen onderzoek op menselijke uitingen richten, zonder tegelijk een (mensbeschouwelijke, wijsgerige) positie in te nemen.”

Nu vraag ik: Geldt iets dergelijks, mutatis mutandis ook niet ten aanzien van het organische? En waarom ook niet ten aanzien van het anorganische?

De mening is ook verkondigd, dat in de gevoelige zone van het intieme leven van het atoom het waarnemen ons in de steek laat, omdat datgene wat waargenomen wordt, door de waarneming zelf beïnvloed wordt. De instelling van de waarnemer heeft invloed op datgene, wat waargenomen wordt.

Aangaande de grenzen van de wetenschap in het algemeen lees ik in hetzelfde artikel van dr. P.: „...voor ons is wetenschappelijke wereldbeschouwing een principieel onaanvaardbaar begrip. Immers met wereldbeschouwing bedoelen wij een visie op de wereld als totaliteit, in het wetenschappelijk onderzoek daarentegen veronderstellen wij – volgens Jaspers – dat de wereld niet in zijn geheel kan worden gekend, doch slechts verschijnselen in de wereld. Daarentegen zijn wij ons ervan bewust geworden, dat de mens in zijn uitingen alleen maar vanuit een mensbeschouwing, waarin de totaliteit omvat wordt, te benaderen is.”

Denkt een humanist er ook zo over, dan heeft dit konsekwenties: Of het humanisme is wetenschappelijk, laat zijn achterwaartse verbanden geen moment los, kan echter ook geen wereldbeschouwing vormen, of het humanisme tracht tot een wereldbeschouwing te komen door de wetenschap telkens te boven te gaan zonder nochtans ermee in strijd te komen. Dit alles in aanmerking genomen, behoort het wel tot de grootheid van de mens, „dat hij schepper, drager en gebruiker van de wetenschap is”, maar het is niet iedere humanist genoeg.

Er is een aksentverschil (misschien polair?) tussen de mens, die zich ziet als de registrator van een wereldbeeld en de mens, die zich intern in de wereld ziet en zijn denken en doen als een pulseren van de wereld in zichzelf.

F. J. A. SCHÖNAU

De heer Brejaart deelt ons mede, dat hij van verdere publikaties afziet. Pr.

Ook „De Ark” heeft onderdak verleend aan een aantal Hongaarse meisjes. Padvindsters, die daar op 1 december Sinterklaas vierden, hadden hen uitgenodigd dit Hollandse feest mee te maken.

Voor onze leden een belangrijke reductie!

Bij uitgever J. Muusses te Purmerend verschijnen regelmatig kleine boekjes van 48 pagina's („cahiers”) over verschillende facetten van leketoneel, creatief spel en al wat daarmee samenhangt.

De verkoopprijs van deze cahiers is f 1,90 per stuk, en f 6,- per reeks-van-vier.

Op deze prijzen genieten de leden van het Werkcentrum voor Leketoneel en Creatief Spel - onder welks auspiciën en redactie deze cahiers verschijnen - reductie.

Daar het Humanistisch Verbond zich bij het Werkcentrum voor Leketoneel en Creatief Spel heeft aangesloten, kunnen onze leden (lezers) ook van deze mogelijkheid tot reductie gebruik maken. Zij behoeven daartoe slechts onderstaande bon in te vullen en deze op te zenden aan J. Muusses, uitgever te Purmerend, en het bedrag waarvoor de cahiers besteld worden te storten op zijn postgiro 15062, of te betalen aan de boekhandel waarvan de tussenkomst wordt gewenst.

We laten hier een overzicht volgen van wat de eerste reeks omvat:

1. „De entourage van het leketoneel I” door Ben Albach en Weynand Grijzen: een historisch overzicht van de ontwikkeling der speelruimte, een beschrijving van de techniek der decorbouw en een handleiding voor het zelf maken van goedkope en op vele manieren te gebruiken decorvakken; rijk geïllustreerd; een vervolg verschijnt in de tweede reeks.
2. „Spoken en zeggen” door Ben Groeneveld: aantekeningen over geïmproviseerd spreken, over concentratie, zeggingskracht en interpretatie van een tekst; praktische aanwijzingen voor verbetering van ademhaling, toonvorming en artikulatie.
3. „Spelsuggestie in sneltreinvaart” door Lou Hoefnagels: een ruime verzameling opdrachten en mogelijkheden voor het creatief spel door om en nabij 16-jarigen, meisjes zowel als jongens; bovendien achtentwintig te dra-

matiseren gegevens en verhalen in telegramstijl.

4. „Vorming van volwassenen door creatief spel” door prof. dr. H. A. Hutte: een beschouwing over de sociaal-psychologische betekenis van het sociodrama als middel tot vorming van de persoonlijkheid en tot verbetering van sociale verhoudingen, met tal van wenken voor de praktische toepassing.

BON

Ondergetekende, lid van het Humanistisch Verbond verzoekt toezending van

- ex. cahier 1
- ex. cahier 2
- ex. cahier 3
- ex. cahier 4

tegen de gereduceerde prijs van f 1,50 per exemplaar; en

- ex. van de gehele reeks-van-vier

tegen de gereduceerde prijs van f 5,-.

Naam:

Adres:

Woonplaats:

(Indien men de cahiers door tussenkomst van een boekhandel geleverd wenst, dan hier deze boekhandel opgeven:)

Handtekening:

Deze bon opzenden aan uitgever J. Muusses te Purmerend en het verschuldigde bedrag storten op zijn postgiro 15062, of voldoen bij de boekhandel, waarvan de tussenkomst wordt gewenst,

Blokfluiters, opgelet!

Van de Vereniging voor Huismuziek, Rotterdam en de Kontaktraad voor Huismuziek, waarbij ook het H.V. is aangesloten, wordt erop gewezen, dat op het gebied van de vervaardiging van blokfluiten en de handel daarin nog altijd een onbevredigende toestand heerst. De bestaande goedkeuringen van deze fluiten zijn al enige jaren oud en voldoen niet meer, omdat oude merken zijn verdwenen en nieuwe op de markt zijn gekomen. Men heeft daarom een nieuwe regeling ontworpen, die voorziet in het aanbrengen van een wettig gedeponeerd kenteken op de door de Blokfluitkommissie van de Vereniging voor Huismuziek goedgekeurde instrumenten. Daarbij blijft de bestaande indeling in drie klassen bestaan.

Alle vroegere goedkeuringen zijn 31 december 1956 vervallen. Vanaf die datum zijn dus alleen fluiten goedgekeurd, welke voorzien zijn van het nieuwe kenteken. Wie dus van plan is zich een nieuwe blokfluit aan te schaffen, doet er goed aan eerst te bevoegder plaatse inlichtingen in te winnen.

KORT VERSLAG

van de hoofdbestuursvergadering

op 24 november 1956 te Amsterdam

De voorlopige rekening van lasten en baten over 1956 en de begroting voor 1957 geven aanleiding tot nadere beschouwing van de financiële toestand van het Verbond, die nog steeds zorgelijk is, getuige het voor 1957 geraamde tekort. De leden zullen met grote nadruk moeten worden opgewekt tot toepassing op zo kort mogelijke termijn van de nieuwe contributieregeling. Veel zal afhangen van de krachtsinspanning der gemeenschappen, waarvan reeds hoopgevende resultaten zijn gebleken.

Het hoofdbestuur verenigt zich met de plannen tot oprichting van een stichting, die zich ten doel zal stellen financiële steun te verkrijgen voor de praktische activiteiten van het Verbond.

Een desbetreffende nota geeft aanleiding tot een levendige discussie over het werk van de door het H.B. ingestelde studiekommissies, dat zich door moeilijkheden van uiteenlopende aard niet steeds op bevredigende wijze ontwikkelt. Verschillende suggesties tot verbetering zullen nader worden bezien.

Het concept voor de Nieuwjaarsbrief 1957 wordt uitvoerig besproken.

W. COENDERS
org.-secretaris

Het

Information Bulletin

van de

International Humanist and Ethical Union

houdt U regelmatig op de hoogte van het nieuws van de bij bovengenoemde organisatie aangesloten humanistische verenigingen in Amerika, Engeland, België, Zuid-Afrika, India enz.

Versijnt elke drie maanden in de Engelse taal

Abonnement: f 3.- per jaar

Centraal Bureau Humanistisch Verbond,
Oudegracht 152, Utrecht
Tel. 10163 Giro: 304960